

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har Klager klaget over advokat A.

Sagens tema:

Klager, der var mor til en pige, som var en af de forurettede i en straffesag [...], har klaget over, at advokat A, der var forsvarer for den tiltalte i sagen, har tilsidesat god advokatskik ved i sin procedure at være fremkommet med udtalelser om deres familie, der ikke stemte overens med de faktuelle forhold, og som efterfølgende blev citeret i avisen X.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 21. december 2011.

Sagsfremstilling:

Klager var mor til en pige, der var en af de forurettede i en straffesag [...]. Sagen blev gennemført over [...] retsdage. Advokat A var beskikket forsvarer for den tiltalte.

Advokat B, der var beskikket bistandsadvokat for datteren, fremsatte under sagen påstand om, at der blev tilkendt datteren en erstatning [...] i anledning af de krænkelse, der var omfattet af tiltalen.

Der blev under sagen afgivet forklaring af Klager. Forklaringen blev afgivet for lukkede døre.

Advokat A's procedure blev gengivet i avisen X, hvor der om Klagers datter og familien i øvrigt var anført følgende:

”Her har vi en pige, som ikke er så stærk og som er under pres. Vi fik en meget voldsom forklaring fra hendes mor, om hvad det har betydet. Hun har mistet sit drømmejob, storesøsteren er gået helt bersærk, ejendommen er sat på tvangsauktion – det er noget af et pres at ligge på en sådan pige, sagde A.”

Klager har oplyst, at hun og hendes familie straks efter, at netavisen var udkommet, fik opringninger og besøg fra deres omsorgspersoner, der alle var blevet angste, da de havde læst referatet i X's netavis. Klager har anført, at i en situation, hvor familien er stærkt påvirket af [...], virker det fuldstændig surrealistisk, at de skulle bruge energi på at berolige familie, ejendomsmægler og kolleger.

Hun har ikke i sin vidneforklaring sagt, at deres hus var sat på tvangsauktion. Huset blev sat til salg, fordi [...].

[...]

De betragter sig ikke som en svag familie. Hun er [...], og hendes mand er [...]. Det er for hendes mands vedkommende uacceptabelt, at hans familie overfor kolleger og forretningsforbindelser bliver hængt ud som svag i pressen. Hun finder det i øvrigt diskriminerende, at fremstille svage familier som løgnagtige.

Advokat A har oplyst, at anklagemyndigheden under sagen nedlagde påstand om en straf på [...], og at der således var tale om en sag med betydelige retsfølger for tiltalte, såfremt retten fulgte anklagemyndighedens påstand.

Advokat A har endvidere oplyst, at de citerede udtalelser er taget ud af deres sammenhæng, hvilket giver et misvisende indtryk af den samlede procedure. Han anførte alene det, der var nødvendigt til varetagelse af hans klients interesser, og retten fandt ikke anledning til at afbryde ham under proceduren.

Udsagnet om, at Klager har forklaret, at hendes ejendom kunne gå på tvangsauktion, er ikke noget han har fundet på, men fremkom under hendes forklaring i sagen.

Endelig har Advokat A oplyst, at han på intet tidspunkt hverken før, under eller efter sagen i øvrigt har udtalt sig om sagen.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Klager har påstået, at advokat A har tilsidesat god advokatskik ved i sin procedure at være fremkommet med udtalelser om deres familie, der ikke stemte overens med de faktuelle forhold, og som efterfølgende blev citeret i avisen X.

Klager har til støtte herfor særligt gjort gældende, at hun finder det ganske urimeligt i en situation, hvor familien er stærkt påvirket [...], at blive udstillet på den måde i aviserne, idet advokat A's fremstilling af familiens situation er en løgnagtig fordrejning af faktuelle familiemæssige beslutninger, som er fremstillet til hans klients fordel, hvor han kunne have undersøgt forholdene og have konstateret, hvordan det i virkeligheden forholdt sig.

Indklagede:

Advokat A har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt anført, at han under proceduren for domsmændsretten alene er fremkommet med ytringer, der var berettigede til varetagelse af hans klients interesser.

Advokat A har videre anført, at advokat B, der repræsenterede Klagers datter, ligeledes repræsenterede [...] andre forurettede, for hvem der også blev fremsat betydelige erstatningskrav. De fremsatte erstatningskrav forekom usædvanlige i lyset af den foreliggende retspraksis,[...].

Det var derfor relevant under hans procedure at fremhæve, at straffeprocess ikke alene var en proces mellem anklagemyndigheden og den tiltalte, men tillige en proces i forhold til en tredjepart, de forurettede, der havde en personlig økonomisk interesse i sagens udfald.

Det er som forsvarer både en ret og en pligt at fremkomme med de synspunkter, der kan nuancere billedet af de forklaringer, der afgives af vidnerne i sagen. Det er forsvarerens pligt at anføre de forhold, der kan skabe tvivl om vidners troværdighed.

Advokat A har endelig anført, at det forhold, at Klagers datter ved dommen alene blev tilkendt en erstatning på [...], selvom hendes bistandsadvokat havde nedlagt påstand om en erstatning på [...], viser, at der var et særligt behov for at fremkomme med synspunkter om de økonomiske aspekter i at få mulighed for at blive tilkendt erstatning.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Det antages, at der gælder ret vide grænser for advokaters ytringsfrihed i retssager. Der må således tillægges en advokat ganske vide grænser for under en retssag at fremkomme med ytringer om advokatens og klientens opfattelse af sagens faktiske og retlige omstændigheder, hvis disse ytringer med rimelighed kan siges at understøtte klientens påstande og anbringender i sagen.

Advokatnævnet finder det ikke godtgjort, at advokat A's ytringer i proceduren set i forhold til de tidligere afgivne oplysninger har en sådan karakter, at advokat A er gået videre end en berettiget varetagelse af klientens interesse tilsiger.

Det bemærkes, at advokat A ikke kan gøres ansvarlig for, at X efterfølgende citerer hans proceduren i avisen.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat A ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet frifinder derfor advokat A.

Herefter bestemmes:

Advokat A frifindes.

På nævnets vegne

Jon Stokholm